

– И аз ще отида!

Отишъл. Отишъл там, напълнил си джобовете с камъни. Сложил пред себе си кафето. Наклал един голям огън. Хвърлял насам, хвърлял натам, хвърлял (камъни) и не могъл да заспи. Тъкмо да заспи, дяволът започвал да го гони – събудил се. Гледа – хоп – оня става с големите устни. Излезнал изотзад: „Туун“.

– Да еба майка ти! Ти ли ни открадна житото? Ето кой ни краде житото.

Завързал му ръцете. Завел го Вкъщи.

– Бате, нà сега. Ето кой ни краде житото.

Едно надигане – едно удряне. Тези, нашите братя, казали:

– Брей, какъв е тоя човек? Какъв е тоя звяр?

Отишли да викат хора да го видят. Царят викнали. Отишъл той, заобикалял около другия. Хвърлил ластика. Другият прибрал ластика си за него.

– Дай ми ластика, бе!

– Не-е! Отвържи ми ръцете, ще ти го дам!

– Абе, дай ми ластика!

– Отвържи ми ръцете, ще ти го дам!

Развързал му ръцете. Дал му ластика. Дошли хора да го видят. Първият казал:

– Какво направи? Пусна го?

– Ами, взе ми ластика. Пусках си го, и той ми каза: „Развържи ми ръцете!“. И му развързах ръцете.

Дошли:

– Излъгахме ви, че има човек. Нашият брат искаше да го оженим. Да намерите някоя – да го оженим.

Всички си отишли. Момчето отишло да работи в една месарница.

Появил се един човек, дал му един косъм и казал:

– Гориш го! Излиза един арапин. Каквото искаш – това ще ти даде. Дрехи, Всичко ще ти даде.

Той взел косъма. Скрил го. Отишъл в месарницата. Работил. Режел месо, шкембета режел.

Добре, ама взел едно шкембе, сложил си го на главата. Отишъл при воденичаря няколко дни да работи. Да оре, да сади, домати, друго... Казал:

– Мамка му стара. Аз ще взема този косъм, дето ми дадоха! Чакай да видим какво ще излезе.